Юрію Якутовичу

Щаслива яблуня! Надовкруги
Ті яблука, мов золоті собори,-
Живло добра, яке ніхто не зборе,
Шаленство материнської снаги.

Але від непомірної ваги
Галуззя рветься, падають підпори;
І вибуха вона, мов серце хворе,
Скидаючи плоди, мов ланцюги.

Як мати і робітниця стражденна,
Вона кладе поламані рамена
На землю і без слова помира...

Якби дерева й нас також навчили
Ламаться лиш від безуму добра,
Від щедрості, що понад людські сили!.